

ה"ת 28953/12/20 - אריה כץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 28953-12-20 כץ נ' ישראל ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש אריה כץ ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
נגד מדינת ישראל
המשיבה ע"י ב"כ עו"ד שרה הראל מפרקליטות מחוז ירושלים פלילי

החלטה

1. לפניי בקשה להשבת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**").

2. ב"כ המבקש ציין בסעיף 2 לבקשתו כי במסגרת חקירה פלילית שהתנהלה נגד המבקש, נתפסו 3 מכשירי טלפון נייד השייכים למבקש, כמפורט להלן:

א. מכשיר טלפון סלולרי מסוג גאלקסי A51 בצבע אפור.

ב. מכשיר טלפון סלולרי מסוג גאלקסי S20 בצבע אפור.

ג. מכשיר טלפון סלולרי מסוג PTT בצבע אפור.

(להלן: "**התפוסים**").

3. המשיבה, בתגובתה מיום 29.12.2020, התנגדה לבקשה. מתגובתה עלה כי כנגד המבקש הוחלט להגיש כתב אישום, בכפוף לשימוע. לטענת המשיבה, המבקש ביצע עבירות של שיבוש הליכי חקירה והשמדת ראיות באמצעות התפוסים נושא הבקשה, בכך שמחקר תכנים מפלילים מ"מכשיר הטלפון הנייד שלו". עוד נטען על ידי המשיבה כי ככל שיוחלט להגיש כתב אישום, התפוסים נדרשים לצורך הגשתם כראיה לבית משפט. בנוסף, נטען כי ככל שיוגש כתב אישום והמבקש יורשע בדיון, בכוונת המשיבה לבקש את חילוט התפוסים, שכן אלו שימשו לביצוע העבירות המיוחסות למשיב. מטעמים אלו המשיבה התנגדה, להשבתם למבקש.

4. נוכח עמדות הצדדים התקיים בפניי דיון ביום 03/01/2021. הצדדים חזרו על טענותיהם בכתב. ב"כ המבקש טען כי אף אם יהיה בסיס לבקש את חילוט התפוסים, בשלב זה, יש לשחרר התפוסים לחלופת תפיסה בערבויות ובתנאים.

במסגרת הדיון טענה ב"כ המשיבה כי אחד מהטלפונים התפוסים שייך לאחר (שורה 13). ביחס לתפוס אחר

נטען כי הוא שייך למבקש וכי במכשיר טלפון זה נמצאו ראיות. ביחס לאחד המכשירים האחרים נטען כי היחידה החוקרת עדיין מנסה לבצע בו פעולות לאיתור ראיות (שורות 13-14). לנוכח טענות אלה, במהלך הדיון ולשאלתי איזה מהטלפונים התפוסים שפורטו בבקשה תפוס ולא יזה צורך, השיבה ב"כ המשיבה כי תגיש הודעה מתאימה בעניין זה עד ליום 04.01.2021.

5. ביום 04.01.2021 התקבלה הודעת המשיבה החתומה על ידי פקד אריה מלכה שלא נכח בדיון. כבר עתה יאמר, שלא מצאתי כל קשר בין ההודעה שהוגשה, שאינה אלא חזרה על עמדת המדינה מיום 29.12.20, לבין מענה לשאלות שעלו בדיון ולשמן התבקשה המדינה להגיש הודעה משלימה.

6. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בכתב ובעל פה, אני סבור שיש להשיב את כלל התפוסים לידי המבקש בתנאים שיפורטו להלן ומהטעמים שאף הם יובאו להלן.

7. ראשית, **אמנם נגד המבקש קיים חשד סביר אך לא קיימות עילות תפיסה מובהקות והמשיבה לא עמדה בנטל שהוטל עליה בהקשר של עילות התפיסה להן היא טוענת בייחס לכל אחד מהתפוסים**; המבקש נחקר בחשד לעבירות של קבלת דבר במרמה, מעשה העלול להפיץ מחלה, גניבה ושיבוש מהלכי משפט. עיינתי בחומר הראיות בעניינו של המבקש במסגרת החלטות אחרות שנתנו על ידי (מ"י 16753-10-20 החלטה מיום 15.12.20). ב"כ המבקש, לא העלה טענות בהקשר זה וממילא אין חולק כי קיימת תשתית ראיתית המבססת חשד סביר לעבירות בהן חשוד המבקש, וזאת לצורך הדיון בבקשה זו.

כפי שתואר לעיל, המשיבה מבססת את עילות התפיסה לפי סעיף 32 (א) לפסד"פ. בדיון שהתקיים בפני המשיבה לא ידעה לציין איזו מהתפוסים תפוס לצורכי המשך חקירה ואיזה לצורך הצגתו כראיה וחילוטו בהמשך. על כן, המשיבה התבקשה להודיע איזה מהטלפונים תפוס ולא יזה תכלית, אלא שהודעת המשיבה מיום 04.1.21 איננה מתייחסת כלל לשאלות שהמשיבה התבקשה להתייחס אליהן. נוכח האמור, הודעת המשיבה מיום 4.1.21 הייתה מנותקת מההקשר והצורך שלשמו התבקשה הבהרת המשיבה. נוכח תגובתה זו של המשיבה, אין לי אלא לקבוע שהמשיבה לא עושה ולא עשתה כל הבחנה בין התפוסים בהם נתפסו ראיות ושימשו לביצוע עבירה ליתר התפוסים שיתכן ולא קיימת עילת תפיסה לגביהם והחזקתם ממילא מוטלת בספק ואף באי חוקיות.

8. שנית, **תפוסים מסוג זה ניתן לשחרר לחלופת תפיסה**; גם אם אצא מנקודת הנחה שקיימת עילת תפיסה על פי החלופות הקבועות בסעיף 32 (א) לפסד"פ, ביחס לאחד התפוסים שפורטו לעיל, הפסיקה הכירה בכך שניתן להשיב מחשבים, ובכלל זה מכשירי טלפון נייד שנחשבים למחשבים, בהם נמצאו ראיות תוך שהחשוד מוותר על טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר ותנאים נוספים [עמ"י 24713-05-16 **עמר נ' מדינת ישראל** (ראו פסקאות 15-16, להלן: "**עניין יניב עמר**") ; רע"פ 5440/16 **מדינת ישראל נ' יניב עמר** (פיסקה 10)]. כידוע מכשירי טלפון נייד הינם מכשירים אלקטרוניים שבחלוק הזמן ערכם הכספי הולך ופוחת מעת לעת, כך שהחזקת מכשיר טלפון נייד עד לתום ההליכים, לא תמיד ישיג את תכלית התפיסה אף לצורך החילוט.

9. שלישית, **אין הצדקה להמשך פגיעה בקניינו של המבקש**. אכן אין להקל ראש בחשיבות אלמנט התפיסה והחילוט והאינטרסים הציבוריים הטמונים בכך. עם זאת, במקרה זה, עמדת המדינה אינה מאזנת בין מכלול השיקולים הנדרשים. אכן קיימת מידה רבה של נוחות בעמדת המשיבה שלפיה נתפוס קניינו של חשוד - בין לצורך ראיה ובין לצורך חילוט - ונמתין עד לשלב ההרשעה בדיון, ככל שהחשוד יורשע. לטעמי, עמדה זו של המשיבה איננה לוקחת בחשבון את המידתיות הנדרשת בענייני תפיסה והפגיעה הכרוכה ממילא בזכות הקניין. הפסיקה הנוהגת בשיטת המשפט שלנו קובעת כי יש לנהוג במידתיות בעת שתופסים רכוש של

אדם ואף לנקוט באמצעים חלופיים שיש בהם כדי להבטיח את תכליות התפיסה. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבש"פ 7715/97 חג'ג' נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 14 (1998), לעניין מדרג האמצעים המנויים בסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים לצורך הבטחת חילוט רכוש הנאשם:

"אינני מקלה ראש בחשיבות האלמנט העונשי שבחילוט רכוש ששימש לביצוע העבירה או שנרכש מכספי עבירות אולם יש לזכור, שמדובר בשלב מוקדם ובטרם הרשעה. לא בכדי נקבע בסעיף 36(א) כי הצו הזמני שבית-המשפט רשאי לתת בעניין זה הוא למתן ערבויות, צווי מניעה, צווי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט. לא בהכרח יש לנקוט את הדרכים הנ"ל לפי סדרן, אולם בסדר הבאתן יש אינדיקציה למידתיות שאותה ראה המחוקק לנגד עיניו. **הפגיעה ברכושו של אדם על-ידי נטילתו ממנו, על-מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכושו ובקניינו ולפיכך יש לנקוט אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על-פי עקרון המידתיות המקובל עלינו**" (שם, בעמ' 18-17).

חזר על כך בית המשפט העליון במספר החלטות נוספות: ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 17 (11.8.2019); ע"פ 6009/19 **ביידון נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] בפסקה 10 (23.10.2019). ראו בעיקר **בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל** (12.3.06).

אם כך, בעבירות סמים והלבנת הון בהן קיימת עילת תפיסה מובהקת, על אחת כמה וכמה במקרה דנן. לפיכך, בעיני, עמדתה של המשיבה שבאה לידי ביטוי בהודעתה מיום 4.1.21, אינה אלא מבטאת תפיסה של ענישה בטרם הרשעה.

10. רביעית, **בשלב זה התפוסים תפוסים שלא כדין**; התפוסים נתפסו במהלך חודש אוקטובר עם מעצרו של המבקש. הוראות סעיף 32(ב1) לפסד"פ קובעת כי מחשב יתפס אך למשך 30 ימים, אלא אם בית המשפט הורה על המשך החזקת התפוס. המשיבה לא טרחה להגיש בקשה להמשך החזקת התפוסים הנ"ל בעניינו של המבקש, חרף העובדה שאלו מוחזקים מזה מספר חודשים. גם אם המשיבה סבורה שבחלק מהטלפונים נתפסו ראיות ולפיכך ניתן לסווג את התפיסה לפי הוראת סעיף 32(א), הסמכות לעניין זה היא של בית משפט ולא של המשטרה. ראו בהקשר זה את החלטת בית המשפט המחוזי בעניין יניב עמר שהוזכרה לעיל, שם נאמר, בין היתר, **"לא מצאתי ביסוס לטענה זו, שכן סעיף 32(ב1) לפסד"פ קובע כי סמכות ההארכה מסורה בידי בית המשפט ולא בידי המשטרה"**. עוד בהקשר זה אפנה לע"ח (י-ם) 56887-10-20 **מדינת ישראל נגד ניר ברק ואח'** (ניתן ביום 28.10.20), במסגרתו דחה בית המשפט המחוזי את ערר המדינה על שחרור טלפונים ניידים, בין היתר, בשים לב לכך שהמדינה לא הגישה בקשה להארכת תפוסים בתום 30 הימים מיום התפיסה.

בהקשר זה אציין כי טלפון נייד שנתפס ברשותו של מעורב אחר בפרשה, מרדכי אפללו, הושב לידי לאחר שהמבקשת לא הגישה בקשה להארכת תפוסים (ראו ה"ת 48005-10-20 מרדכי אפללו נגד מדינת ישראל).

11. טרם חתימת החלטה זו, ב"כ המבקש הגישה הודעה במסגרתה הודיע, בין היתר, כי מכשיר הטלפון מסוג PTT שצוין בבקשתו איננו רכושו של המבקש וכי הוא מסיר את הבקשה להשבת תפוס

בקשר למכשיר קונקרטי זה.

12. נוכח כל האמור לעיל, בשים לב לכך שהמשיבה לא פירטה את עילות התפיסה בייחס לכל אחד מהתפוסים ומשך התקופה בו תפוסים התפוסים מבלי שהוגשה בקשה להמשך החזקתם, אני נעתר לבקשת המבקש וב"כ ומורה על השבת התפוסים (כמפורט בסעיף 2'א' ו-ב' לעיל) לידי המבקש בתנאים הבאים:

- א. ככל שבתפוס מהתפוסים נתפס חומר ראיות רלבנטי, חומר הראיות האמור יועתק וישמר.
- ב. המבקש יחתום על מזכר מתאים בדבר ויתור על טענת כלל הראיה הטובה ביותר וזאת ככל שייעשה שימוש בעתיד בתוצרי הפריקה שנמצא בתפוס מהתפוסים.
- ג. המבקש יחתום על כך שהחומר שהועתק זהה למקור.
- ד. איסור דיספוזיציה בתפוסים.
- ה. התחייבות המבקש להציג את התפוסים בכל עת שיידרש לחקירה או להליך בבית המשפט.
- ו. **להבטחת התנאים אלה:** המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ ויפקיד סכום של 800 ₪.

13. המזכירות תשלח עותק מהחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.